

DZIEŃ 3 – 29.04.202

TEMAT: Z CZEGO SŁYNIE POLSKA?

CELE OGÓLNE: kształtowanie poczucia tożsamości narodowej; rozbudzanie dumy z bycia Polakiem

Środki dydaktyczne: opowiadanie A. Filipkowskiej „Biało- czerwone motylki”; karta pracy nr4, str.11a (zał.1); ołówek/długopis/kredka/mazak;

Dla chętnych: wiersz D. Niemiec „Moje miejsce”; duży arkusz papieru; farby- czerwona i biała; mazak/ołówek; tekst hymnu narodowego;
<https://www.youtube.com/watch?v=AJsWz9SlpfA>

I Biało-czerwone motylki

Wysłuchanie opowiadania Agnieszki Filipkowskiej i rozmowa na temat jego treści (pytania pod tekstem).

Biało-czerwone motylki

Agnieszka Filipkowska

Kiedy za oknem pełnią kolorów zaczęła rozkwitać wiosna, w grupie Motylków zrobiło się biało–czerwonon. Wykonane przez przedszkolaki małe dwukolorowe flagi ozdobiły półkę w kąciku czytelnicy, a na korkowej tablicy zakwitły – niczym dorosłe kwiaty – biało– czerwone kotyliony z kartonu i bibuły. Zostały jeszcze do wycięcia proporcezki, które miały zawisnąć nad oknami. Dzieci pracowały dzielnie nad ozdobieniem sali na majowe święto.

— Proszę pani, bo Antek się przeżywa – krzyknął nagle Julek, wskazując na kolegę. – On mówi, że ja jestem patriota!

Pani Marta odłożyła na chwilę papier i nożyczki, spojrzała na chłopców z uśmiechem i łagodnym głosem zwróciła się do dzieci:

— Julku, poczułeś się urażony? – Chłopiec kiwnął głową. – Zupełnie niepotrzebnie, bo bycie patriotą to żaden wstyd, wręcz przeciwnie. A ty, Antku, wiesz, co oznacza słowo, którego użyłeś?

— Yyyy... no... chyba nie... – wybąkał zawstydzony Antek.

— Ja wiem! – krzyknęła Julka. – Moja babcia zawsze powtarza, że jej dziadek, czyli mój prapradziadek był patriotą, bo walczył na wojnie. I dostał medal, prawdziwy! On już nie żyje, ale widziałam w albumie jego zdjęcia w mundurze.

— Możesz być dumna z takiego prapradziadka, Julciu – przyznała pani Marta. – Rzeczywiście, wygląda na to, że był patriotą, czyli kimś, kto kocha swój kraj, swoją ojczyznę, i dba o nią tak bardzo, że jest gotów zaryzykować dla niej życie, jeśli to konieczne.

Julek, zajęty wprawdzie przyklejaniem białych i czerwonych trójkątów do długiej tasiemki, słuchał w skupieniu toczącej się rozmowy i nie bez żalu wywnioskował z niej, że wcale nie zasłużył na rzucone przez Antka przezwisko.

— A jak ja nie chcę zostać żołnierzem, tylko lekarzem, to nie mogę być tym, no... patriotą, proszę pani? – spytał, nie kryjąc rozczarowania.

— Ależ oczywiście, że możesz – zapewniła pani Marta. – Patriotą nie musi koniecznie walczyć na wojnie. Teraz, w czasach pokoju, możemy okazywać swój szacunek dla ojczyzny w inny sposób. Na przykład lekarz, wykonując swój zawód, służy krajowi, bo dba o zdrowie jego obywateli.

— To tak jak moja mama! Ona leczy ludziom oczy – pochwaliła się Marysia.

— Rzeczywiście, lekarz to ważny zawód. Ale to, co powiedziałam, dotyczy tak naprawdę każdego, kto dobrze wykonuje swoją pracę. Może to być policjant, nauczyciel, artysta czy kasjer w sklepie. Nawet wy, będąc jeszcze dziećmi, możecie zachowywać się patriotycznie. Można powiedzieć, że Polska jest naszym wspólnym domem, a Polacy – rodziną, a jak można dbać o dom i rodzinę? – spytała wychowawczyni.

— Na przykład można sprzątać po sobie i nie bałaganic – zaproponowała nieśmiało Tereska.

— Masz rację, Teresko – przyznała pani. – To bardzo ważne, żeby dbać o środowisko, nie zaśmiecać go i troszczyć się o nasze wspólne otoczenie.

— I jeszcze można się starać nie psuć różnych rzeczy – dodał Antek.

— Tak, Antku, trzeba korzystać z tego co wspólne w taki sposób, żeby tego nie niszczyć. Plac zabaw, parki, autobusy i tramwaje, a także przedszkole, w którym teraz jesteśmy, należą do nas wszystkich. Dlatego kiedy ktoś je niszczy, wszyscy tracimy.

— Proszę pani, a ja dostałam od babci taką książkę o Polsce z białym orłem na okładce – wtrąciła nagle Julia. – I tata mi ją czyta. Tam jest na przykład napisane, że najdłuższa rzeka Polski to Wisła. I że stolicą jest Warszawa, i jeszcze było coś o Krakowie... i dużo innych informacji, ale jeszcze nie wszystko pamiętam. I tata mówi, że tam są rzeczy, które każdy Polak powinien wiedzieć.

— Twój tata ma rację, warto poznawać własny kraj oraz jego historię i kulturę – przyznała nauczycielka.

— To coś, co każdy z was już teraz może zacząć robić. Zresztą częściowo robimy to razem tu, w przedszkolu. I spójrzcie, co nam się udało stworzyć.

Wycięte przez dzieci proporcezki zostały przyklejone do mocnej złotej tasiemki i tworzyły piękny biało– czerwony łańcuch. Nadszedł czas, by ozdobić nim ramy okienne. Pan Marek, przedszkolny konserwator, przyniósł drabinę i pomógł w zamocowaniu dekoracji.

— No, no! Nieźleście się napracowali, mali patrioci! – rzekł z uznaniem, patrząc z góry na pięknie przystrojoną salę.

— Widzicie, wywieszanie flagi w święta narodowe to dla innych znak, że ojczyzna jest dla was ważna – skomentowała pani Marta. – W ten sposób też można pokazać swój patriotyzm.

Pod koniec dnia dzieci mogły zabrać zrobione przez siebie chorągiewki do domów. Julek włożył swoją do kubeczka i postawił ją na parapecie w dużym pokoju. W czasie zabawy co jakiś czas zerkał na nią z dumą. A kiedy tata wrócił z pracy, chłopiec natychmiast pobiegł oznajmić mu z pewną siebie miną:

— Wiesz, tato, jeśli chcesz, możesz zostać patriotą, tak jak ja. To naprawdę nic trudnego.

Zadajemy dzieciom pytania: *Co oznacza patriotyzm? Jak wy pokazujecie, że jesteście patriotami?*

Na koniec zadajemy zagadkę:

*Może kiedyś podróżować będziesz mógł po świecie,
Tyle jest ciekawych krajów do zwiedzenia przecież.
Ale jedno miejsce domem na zawsze zostanie,
Miejsce, gdzie się urodziłeś. Jak mówimy na nie?*

II „Patriotyczny quiz”

Wybieranie zachowań patriotycznych spośród innych. Wymieniamy różne zachowania, zadaniem dzieci jest wybrać te, które wskazują na zachowania patrioty. Gdy któreś z dzieci zadecyduje, że zachowanie nie jest patriotyczne, wyjaśnia, dlaczego tak sądzi.

Przykłady zachowań:

- Znam symbole narodowe.
- Potrafię zaśpiewać hymn.
- Gdy słyszę hymn, tańczę.
- Wybieram towary produkowane w Polsce.
- Znam i zwiedzam zabytki w Polsce.
- Podczas świąt narodowych wywieszam flagę.
- Bawię się godłem i rysuję po nim.
- Kibicuję Polskim reprezentacjom sportowym.
- Uczę się o historii naszego kraju.

III „Co najbardziej smakuje turystom odwiedzającym Polskę?”

Dzieci zgłaszają swoje propozycje na temat tego, co można zjeść w Polsce, jakie są tradycyjne dania. Następnie wykonują zadanie z karty pracy nr 4, str.11a (zał.1). W pierwszym zadaniu mają otoczyć pętlą zdjęcia potraw, z których słynie Polska, a następnie narysować chleb po linii, nie odrywając ręki.

IV „Wielki Polak”

Swobodne wypowiedzi dzieci. Dzieci próbują odpowiedzieć na pytania: *Co to znaczy „wielki Polak”? Czy takie określenie zależy od wzrostu? Kogo można nazwać wielkim Polakiem? Dlaczego? Możemy zapytać, czy dzieci znają osoby wymienione niżej. Jeśli nie, możemy krótko opowiedzieć o każdej z nich.*

Sławni Polacy: Mikołaj Kopernik, Jan Paweł II, Maria Skłodowska– Curie, Julian Tuwim, Jan Brzechwa, Adam Mickiewicz, Lech Wałęsa, Fryderyk Chopin, Robert Kubica, Robert Lewandowski, Adam Małysz, Kamil Stoch, Justyna Kowalczyk.

Zajęcia dla chętnych:

I Moje miejsce

Słuchanie i analiza treści utworu Dominiki Niemiec.

Moje miejsce

Dominika Niemiec

Miejsce gdzie żyję, ten piękny zakątek świata,
miejsce, w którym każdego traktuję jak brata,
miejsce, gdzie Wisła od gór wiedzie do morza,
miejsce, gdzie na polach ścielą się łany zboża,
miejsce, gdzie w jeziorach odbija się błękit nieba,
miejsce, gdzie jest bezpiecznie, gdzie bać się nie trzeba,
miejsce dumnego orła opieką otoczone,
miejsce, którego barwy są biało– czerwone,
to miejsce kocham, dbam o nie, szanuję,
to miejsce to Polska, za jej piękno dziękuję.

Po przeczytaniu utworu zadajemy dzieciom pytania: *O jakim miejscu była mowa w wierszu? Jakie jest to miejsce, jaka jest Polska? Jakie symbole Polski pojawiły się w wierszu? Jakimi uczuciami darzy Polskę bohater wiersza? Co to znaczy kochać, szanować Polskę?*

II Kochamy i szanujemy Polskę

Udostępniamy dzieciom duży arkusz papieru. Na arkuszu rysujemy flamastrem duże serce jako symbol miłości do Polski. Nad sercem dzieci wykonują napis „Kochamy i szanujemy Polskę”, z pomocą rodzica. Serce dzielimy poziomą linią na dwie części. Jedną część dzieci malują na białą, jedną na czerwono, zgodnie z kolorami flagi. Malują je za pomocą dłoni pomalowanych farbą.

III Słuchanie hymnu Polski

Nauka części zwrotek hymnu, zwrócenie uwagi na szczególne zachowywanie się podczas śpiewu/słuchania hymnu Polski.

<https://www.youtube.com/watch?v=AJsWz9SlpfA>

Mazurek Dąbrowskiego

muz. autor nieznany, sł. Józef Wybicki

*Jeszcze Polska nie zginęła,
Kiedy my żyjemy.
Co nam obca przemoc wzięła,
Szablą odbierzemy.*

*Ref.: Marsz, marsz Dąbrowski,
Z ziemi włoskiej do Polski.
Za twoim przewodem
Złączym się z narodem. (×2)*

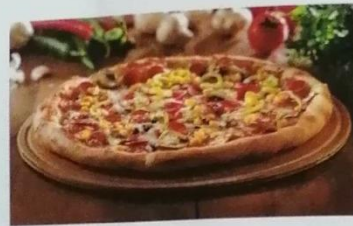
*Przejdziem Wisłę, przejdziem Wartę,
Będziem Polakami.
Dał nam przykład Bonaparte,
Jak zwyciężać mamy.*

Ref.: Marsz, marsz Dąbrowski... (×2)

*Jak Czarniecki do Poznania
Po szwedzkim zaborze,
Dla ojczyzny ratowania
Wrócim się przez morze.*

Ref.: Marsz, marsz Dąbrowski... (×2)

- Przyjrzyj się fotografiom. Otocz pętlami zdjęcia potraw, z których znana jest Polska.

- Narysuj chleb. Postaraj się nie odrywać ręki.

